

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА ВИЕТНАМ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Ратифицирана със закон, приет от 37-о Народно събрание на 18.09.1996 г. - ДВ, бр. 83 от 11.10.1996 г.

Издадена от Министерството на финансите. Обн., ДВ, бр. 90 от 8.10.1997 г. В сила за Република България от 4.10.1996 г.

т. 7, р. 1, № 16

Правителството на Република България и правителството на Социалистическа република Виетнам, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите, се договориха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от страна на всяка договаряща държава или на нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия доход или върху отделни елементи на доходите, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество и данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-конкретно:

а) за Социалистическа република Виетнам:

I. данъкът върху личния доход;

II. данъкът върху печалбата; и

III. данъкът върху внесената от чужбина печалба (по-нататък наричани "виетнамски данък");

б) за Република България:

I. данъкът върху общия доход;

II. данъкът върху печалбата

(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички еднакви или подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите се държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако от съдържанието не следва друго:

а) терминът "Виетнам" означава Социалистическа република Виетнам; когато е употребен в географски смисъл, означава цялата нейна национална територия, включително териториалните води и всяко пространство отвъд и прилежащо към нейните териториални води, върху които Виетнам, в съответствие с виетнамското законодателство и съгласно международното право, има суверенни права за проучване и добиване на природни богатства от морското дъно и неговото подпочвено пространство, както и от прилежащите води;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шelf и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Виетнам според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "граждани" означава:

I. всички физически лица, притежаващи гражданството на една от договарящите държави;

II. всички юридически лица, граждански дружества или асоциации, чието правно положение се определя съгласно законодателството на всяка договаряща държава;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако корабът или самолетът се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава; и

и) терминът "компетентен орган" означава:

I. по отношение на Виетнам - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

II. по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от всяка договаряща държава всеки термин, който не е определен, ще има значението, което му придава законодателството на съответната държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата, освен ако от съдържанието не следва друго.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея на основание своето местожителство, местопребиваване, седалище, място на регистрация, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче не

включва лице, което подлежи на облагане с данъци в тази държава единствено за доходи от източници в тази държава.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище и в двете държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1

лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която е учредено.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на предприятието.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера и всяко друго място за добиване на природни богатства;

ж) съоръжение или оборудване, използвано за проучване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" обхваща също строителна площадка, строителен или монтажен обект или дейностите по надзор във връзка с тях, но само в случай, че такава площадка, обект или дейности продължават за период по-голям от 6 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране или излагане на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране или излагане;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържането на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности при положение, че

цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 7, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, това предприятие ще се счита, че има място на стопанска дейност в първата посочена държава по отношение всякакви дейности, които лицето упражнява за предприятието, ако това лице:

а) има и обичайно упражнява в тази държава правото да сключва договори от името на предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се упражняват чрез определена база, не биха направили тази определена база място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея; или

б) не притежава подобно право, но обичайно поддържа в първата посочена държава запаси от стоки, от които редовно извършва доставки или продажби на стоки от името на предприятието.

6. Независимо от предходните разпоредби на този член застрахователно предприятие на едната договаряща държава (с изключение на дейностите по презастраховане) ще се счита, че има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако то събира застрахователни премии на територията на тази друга държава или застрахова рискове в нея чрез лице, различно от представител с независим статут, за когото се прилага ал. 7.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Независимо от това, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие, той няма да бъде считан за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитъка и оборудването, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсации за разработването или за предоставянето на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси; кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие, и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Независимо от това такова приспадане няма да се допуска по отношение на суми, ако има такива платени (освен при възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност на седалището на предприятието или на някой от другите му офиси под формата на авторски и лицензионни възнаграждения, хонорари или други подобни плащания, срещу правото на използване на патенти или други права или под формата на комисиона за извършени специфични услуги или за управление, или, освен в случай на банкова дейност, под формата на лихви срещу предоставен заем на мястото на стопанска дейност. Също така няма да се вземат предвид при определяне печалбите на мястото на стопанска дейност начислените суми (различни от възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност на седалището на предприятието или на някои от неговите офиси под формата на авторски и лицензионни възнаграждения, хонорари или други подобни плащания във връзка с използването на патенти или други права или под формата на комисиона за извършени специфични услуги или за управление, или, с изключение на банково предприятие, под формата на лихви във връзка с предоставен заем на седалището на предприятието или някой от неговите офиси.

4. Разпоредбите на този член няма да ограничават договарящата държава да прилага съответния си закон, който регламентира определянето на данъчното задължение на дадено лице, в случаите, когато информацията, с която разполага компетентният орган на тази държава, не е достатъчна за определяне на печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, при положение, че прилагането на такъв закон по отношение на информацията, която е на разположение на компетентния орган, не е в противоречие с принципите, съдържащи се в този член.

5. Ако в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на общата печалба на предприятието между неговите отделни звена, то разпоредбата на ал. 2 не ограничава тази договаряща държава да определя облагаемата печалба съобразно така възприетия начин на разпределение. Все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби или самолети в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава, и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава по свое усмотрение и след информирание на първата държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение ще се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава 15 на сто от брутна сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права (с изключение на вземания за дълг), даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходите от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да облага с данък дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато получателят на лихвите е и техен притежател, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутна сума на лихвите.

Компетентните органи на договарящите се държави ще уточнят чрез взаимно споразумение начина на прилагане на това ограничение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 лихвите, произхождащи от едната договаряща държава и платени на правителството на другата договаряща държава или на техен законоустановен орган, или на Националната банка на тази

друга държава, се освобождават от данъчно облагане в първата посочена договаряща държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и награди, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, неин орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеча и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски, лицензионни и възнаграждения за технически услуги

1. Авторските, лицензионните и възнагражденията за технически услуги, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски, лицензионни или възнаграждения за технически услуги обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги, така наложеният данък няма да надвишава 15 на сто от brutния размер на авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги.

3. Изразът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за предоставяне на правото за използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, или магнетофонни записи за телевизионно или радиопредаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за

използването на, или за предоставяне на правото за използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Изразът "възнаграждения за технически услуги", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид на лице, което не е в трудоводоговорни отношения с лицето, което извършва плащанията, за услуги от технически, управленски или консултантски характер, предоставени в договарящата държава, на която платещт е местно лице.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото, имуществото или договорът, във връзка с които се изплащат авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

6. Авторските, лицензионните и възнагражденията за технически услуги се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платещт на авторските, лицензионните и възнагражденията за технически услуги, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги, и тези авторски, лицензионни или възнаграждения за технически услуги произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че тези авторски, лицензионни и възнаграждения за технически услуги възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските, лицензионните или възнагражденията за технически услуги, като се има предвид използването, правото, информацията или договорът, за които те са платени, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне правото на собственост върху недвижимо имущество, посочено в чл. 6, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се намира това имущество.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната

договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или от подобна определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби или самолети, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, предназначено за използването на такива кораби или самолети, се облагат само в тази държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на дялово участие в дружество, активите на което се състоят изцяло или предимно от недвижимо имущество, разположено в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

5. Печалбите от прехвърляне на дялово участие в дружество, различно от посоченото в ал. 4, могат да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството е местно лице.

6. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3, 4 и 5, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими професионални и други лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава освен при наличието на следните условия, при които тези доходи могат също да се облагат с данък и в другата договаряща държава:

а) ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; в такъв случай само такава част от доходите може да се облага в тази друга държава, каквато е причислима към тази определена база; или

б) ако престоят му в другата договаряща държава е за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни през съответната данъчна година; в такъв случай само тази част от доходите му може да се облага с данък в тази друга държава, която произхожда от дейностите, извършени в тази държава.

2. Изразът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, който започва или свършва през съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб или самолет, използван в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио-

или телевизионен артист, или музикант, или като спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато приходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези приходи независимо от разпоредбите на

чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходите, получени от художествени изпълнители или спортисти, които са местни лица на едната договаряща държава, от дейности, осъществени в другата договаряща държава въз основа на сключена между правителствата на двете държави спогодба за сътрудничество в областта на културата или спорта, ще бъдат освободени от данъчно облагане в тази държава.

Член 18

Пенсии

Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 от чл. 19, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат с данък само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за

извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облага с данък само в тази държава.

б) Такова възнаграждение обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

I. е гражданин на тази държава; или

II. не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за услуги, оказани на тази държава или орган на местна власт, се облага само в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти и стажанти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в първата посочена държава при условие, че плащанията са от източници извън тази държава.

2. По отношение получаваните субсидии, стипендии и възнаграждения въз основа на трудов договор, които са различни от плащанията по ал. 1, студентът или стажантът за периода на обучението или стажа си ще ползва същите данъчни облекчения, освобождаване или приспадане на данъци, които се предоставят на местните лица на договарящата държава, в която той пребивава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което непосредствено преди посещението си в едната договаряща държава е или е било местно лице на другата договаряща държава и пребивава в първата посочена държава с основна цел да преподава, чете лекции или извършва научни изследвания в университет, колеж, училище или друга образователна институция, призната от правителството на първата посочена държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава за полученото възнаграждение за такова преподаване, лекции или научни изследвания за период две години от датата на първото му пристигане в първата посочена държава.

2. Разпоредбите на предходната алинея се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания само ако тези изследвания се извършват от физическото лице в обществен интерес, а не предимно за благодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от това къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, могат да се облагат с данък в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с което се получават доходите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба и възникващи в другата договаряща държава, могат също да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 23

Методи за премахване на двойното данъчно облагане

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или печалби, които съгласно законодателството на другата договаряща държава и в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в тази друга държава, първата посочена договаряща държава ще разреши като кредит спрямо нейния данък, дължим върху тези доходи или печалби, сума в размер на данъка, платен в тази друга държава. Размерът на този кредит обаче в никакъв случай не може да надвишава размера на данъка, наложен от първата посочена държава върху тези доходи или печалби, който е изчислен в съответствие със законодателството на тази държава.

2. За целите на кредита по ал. 1 от този член ще се счита, че платеният данък от местно лице на едната договаряща държава в другата договаряща държава включва и всяка сума, която би следвало да се плати като данък в тази друга държава, но не е платена поради освобождаване или намаляване на данъка на основание законови разпоредби на тази държава, регламентиращи предоставяне на данъчни облекчения за определен период от време, насочени към насърчаване и развитие на чуждестранните инвестиции.

3. Независимо от разпоредбата на ал. 2 от този член ще се счита, че платеният данък от местно лице на едната договаряща държава върху дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от другата договаряща държава, по отношение на които се прилага ал. 2 съответно от чл. 10, 11 и 12, е в размер 15 на сто от брутната сума на дивидентите, лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения.

4. Когато местно лице на едната договаряща държава получава дивиденди от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, и това местно лице притежава най-малко 10 на сто от имуществото на дружеството, изплащащо дивидентите, за целите на кредита по ал. 1 от този член ще се вземе предвид платеният от това дружество данък върху печалбата, от която са изплатени посочените дивиденди.

5. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход от местно лице на едната договаряща държава е освободен от облагане с данък в тази държава, същата държава независимо от това при

изчисляване размера на данъка върху останалия доход на това местно лице може да вземе предвид и освободения доход.

Член 24

Недискриминация

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9 или ал. 7 на чл. 12, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

5. Разпоредбите на ал. 2 и 4 няма да се считат като ограничаващи едната договаряща държава да облага печалбите от място на стопанска дейност, което предприятие на другата договаряща държава има в първата посочена държава, с данъчна ставка, която е по-висока от ставката, прилагана по отношение на печалбите на подобни предприятия на първата посочена държава. Независимо от това първата посочена държава не може да извършва по отношение на местно лице на другата договаряща държава по-високо или по-обременително данъчно облагане, отколкото облагането, което тази държава би осъществила спрямо местно лице на трета държава.

6. Нищо в този член няма да се счита задължаващо за едната договаряща държава да предоставя на физически лица, които не са нейни местни лица, каквито и да е лични намаления, облекчения и приспадания за целите на данъчното облагане, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

7. Независимо от разпоредбите на този член за времето, за което едната договаряща държава предоставя лицензи на чуждестранни инвеститори въз основа на приет от тази държава закон за чуждестранните инвестиции, който регламентира различия в данъчното облагане за специфични инвеститори, извършването на такова данъчно облагане няма да се счита като нарушаващо разпоредбите на ал. 2 и 4 от този член.

Член 25

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато местно лице на едната договаряща държава счете, че действията на компетентния орган на едната или на двете договарящи държави водят или ще

довежат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е във връзка с ал. 1 на чл. 24 - пред този орган на договарящата държава, на която е гражданин. Възражението трябва да бъде представено в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат съвместни усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните алинеи. Компетентните органи чрез консултации ще разработят съответните двустранни процедури, условия, методи и техники за прилагане на процедурата на взаимно споразумение, регламентирана в този член. Ако се прецени, че ще бъде целесъобразно да се осъществи устна размяна на мнения, това може да се извърши чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите се държави.

Член 26

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагане разпоредбите на тази спогодба или на националните си законодателства по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата, и особено за предотвратяване на измами и отклонение от плащане на данъци. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или за произнасянето по жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред.

Член 27

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 28

Влизане в сила

1. Всяка договаряща държава ще уведоми другата писмено по дипломатически път за приключването на регламентираните съгласно законодателството ѝ процедури (по отношение на България - ратификация) за влизане на спогодбата в сила. Спогодбата влиза в сила от датата на последното съобщение.

2. Тази спогодба ще се прилага:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за сумите, изплатени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци, за доходите и печалбите, възникващи през календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 29

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за сумите, изплатени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението;

б) по отношение на другите данъци, за доходите и печалбите, възникващи през календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това от техните правителства, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в Ханой на 24 май хиляда деветстотин деветдесет и шеста година на български, вьетнамски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството
на Република България:
Светослав Гаврийски,
зам.-министър
на финансите

За правителството
на Социалистическа
република Виетнам:
Фам Ван Чау,
зам.-министър на финансите